Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti webových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru

(Úřední věstník Evropské unie L 327 ze dne 2. prosince 2016)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 se nahrazuje tímto:

„SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/2102

ze dne 26. října 2016

o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 114 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Trend směřující k digitální společnosti poskytuje uživatelům nové způsoby přístupu k informacím a službám. Poskytovatelé informací a služeb, mezi něž patří subjekty veřejného sektoru, stále více využívají internet k vytváření, shromažďování a poskytování široké škály informací a služeb on-line, které mají pro veřejnost zásadní význam.

(2) V kontextu této směrnice by se přístupností měly rozumět zásady a postupy, které mají být při navrhování, tvorbě, správě a aktualizacích internetových stránek a mobilních aplikací dodržovány, aby byly pro uživatele, a zejména pro osoby se zdravotním postižením, přístupnější.

(3) Rychle rostoucí trh zaměřující se na zvyšování přístupnosti digitálních produktů a služeb zahrnuje řadu hospodářských subjektů, k nimž patří subjekty zabývající se tvorbou internetových stránek nebo vývojem softwarových nástrojů k vytváření, spravování a testování odkazů internetových stránek nebo mobilních aplikací, dále subjekty zabývající se vývojem uživatelských nástrojů, například internetových prohlížečů, a souvisejících pomocných technologií, subjekty provádějící ověřovací služby a subjekty poskytující odbornou přípravu.

(4) Jak je zdůrazněno ve sdělení Komise ze dne 19. května 2010 nazvaném „Digitální agenda pro Evropu“, měly by při podporování trhů s internetovým obsahem svou úlohu hrát veřejné orgány. Vlády mohou stimulovat trhy s internetovým obsahem tím, že transparentně, účinně a nediskriminačně zpřístupní informace veřejného sektoru. To je důležitým zdrojem možného růstu inovačních on-line služeb.

(5) Několik členských států přijalo opatření vycházející z mezinárodně používaných pokynů pro navrhování přístupných internetových stránek, avšak tato opatření se často vztahují k různým verzím nebo úrovním souladu uvedených pokynů, nebo zavedlo technické rozdíly ohledně přístupných internetových stránek na vnitrostátní úrovni.

([1]) Úř. věst. C 271, 19.9.2013, s. 116.

([2]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 18. července 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. října 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

(6) Mezi dodavateli přístupných internetových stránek, mobilních aplikací a souvisejícího softwaru a technologií je velký počet malých a středních podniků. Tito dodavatelé, zejména pak malé a střední podniky, se zdráhají podnikat mimo své vnitrostátní trhy. Vzhledem k rozdílům mezi členskými státy ve specifikacích a předpisech upravujících přístupnost brání konkurenceschopnosti a růstu dodavatelů dodatečné výdaje, které by museli vynaložit na vývoj výrobků a služeb souvisejících s přeshraniční přístupností internetových stránek a jejich uvádění na trh.

(7) V důsledku omezené hospodářské soutěže jsou zákazníci při nákupu internetových stránek a mobilních aplikací a souvisejících produktů a služeb vystaveni vysokým cenám za poskytování služeb nebo závislí na jediném dodavateli. Dodavatelé často upřednostňují autorsky chráněné „normy" v různé podobě, což následně omezuje prostor pro interoperabilitu uživatelských aplikací a neomezený přístup k obsahu internetových stránek a mobilních aplikací v celé Unii. Nejednotnost vnitrostátních předpisů snižuje přínos, který by mohl plynout z výměny zkušeností s vnitrostátními a mezinárodními kolegy, pokud jde o reakce na společenský a technologický vývoj.

(8) Díky harmonizovanému rámci by se měly omezit překážky podnikání na vnitřním trhu pro odvětví v oblasti návrhů a vývoje internetových stránek a mobilních aplikací a zároveň by se měly snížit náklady pro subjekty veřejného sektoru a jiné subjekty zadávající zakázky na produkty a služby související s přístupností internetových stránek a mobilních aplikací.

(9) Cílem této směrnice je zajistit, aby internetové stránky a mobilní aplikace subjektů veřejného sektoru byly přístupnější na základě společných požadavků na přístupnost. Je nezbytné, aby se na základě dohodnutých požadavků na přístupnost k internetovým stránkám a mobilním aplikacím subjektů veřejného sektoru sbližovala vnitrostátní opatření na úrovni Unie, a ukončila se tak roztříštěnost vnitřního trhu. Subjekty zabývající se vývojem internetových stránek by tak získaly větší jistotu a rovněž by se posílila interoperabilita. Použití požadavků na přístupnost, které jsou technologicky neutrální, nebude bránit inovacím, naopak je může podpořit.

(10) Sbližování vnitrostátních opatření by mělo rovněž subjektům veřejného sektoru a podnikům v Unii umožnit získat hospodářské a sociální výhody plynoucí z rozšíření on-line služeb a mobilních služeb, díky němuž osloví více občanů a zákazníků. To by mělo zvýšit potenciál vnitřního trhu s produkty a službami spojenými s přístupností internetových stránek a mobilních aplikací. Výsledný růst tohoto trhu by měl podnikům umožnit přispívat k hospodářskému růstu a vytváření pracovních příležitostí v Unii. Posílení vnitřního trhu by mělo zvýšit atraktivitu investování v Unii. Subjekty veřejného sektoru by měly prospěch z levnějšího poskytování produktů a služeb souvisejících s přístupností internetových stránek.

(11) Občané by měli prospěch z širšího přístupu ke službám veřejného sektoru prostřednictvím internetových stránek a mobilních aplikací a měli by k dispozici služby a informace, které jim usnadní každodenní život a požívání jejich práv v rámci Unie, zejména práva svobodně se pohybovat a pobývat na území Unie a svobody usazování a svobody volného pohybu služeb.

(12) Většina členských států se ratifikací Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením přijaté dne 13. prosince 2006 (dále jen „úmluva OSN") a Unie jejím uzavřením zavázala přijmout vhodná opatření za účelem zajištění přístupu osob se zdravotním postižením mimo jiné k informačním a komunikačním technologiím a systémům na rovnoprávném základě s ostatními, vypracování a zavedení minimálních norem a pokynů pro zajištění přístupnosti zařízení a služeb dostupných nebo poskytovaných veřejnosti a ke sledování jejich provádění, jakož i na podporu přístupu osob se zdravotním postižením k novým informačním a komunikačním technologiím a systémům včetně internetu, a rovněž se zavázala, že nepřistoupí k žádnému aktu ani se nezapojí do praktik, které jsou s touto úmluvou v rozporu, a že zajistí, aby veřejné orgány a instituce jednaly v souladu s touto úmluvou. Úmluva OSN rovněž stanoví, že design výrobků, prostředí, programů a služeb by měl umožnit, aby je v co největší míře mohly využívat všechny osoby, aniž by bylo zapotřebí úprav nebo specializovaného designu. Tento „univerzální design" by však neměl vylučovat použití podpůrných pomůcek pro určité skupiny osob se zdravotním postižením, pokud jsou zapotřebí. Podle úmluvy OSN mezi osoby se zdravotním postižením patří osoby mající dlouhodobé fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení, které může ve spojení s dalšími překážkami bránit jejich plnému a účinnému zapojení do společnosti na rovnocenném základě s ostatními.

(13) Sdělení Komise ze dne 15. listopadu 2010 nazvané „Evropská strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020: Obnovený závazek pro bezbariérovou Evropu" vychází z úmluvy OSN a jejím cílem je odstranit překážky, které osobám se zdravotním postižením brání v rovnocenné účasti ve společnosti. Stanoví opatření, která mají být přijata v několika prioritních oblastech, včetně oblasti přístupnosti informačních a komunikačních technologií a systémů, a jeho cílem je zajistit přístupnost zboží, služeb, včetně veřejných, a podpůrných pomůcek pro osoby se zdravotním postižením.

(14) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ([1]) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ([2]) obsahují ustanovení o přístupnosti, včetně přístupnosti informačních a komunikačních technologií. Nezaměřují se však na zvláštní aspekty přístupnosti internetových stránek nebo mobilních aplikací.

(15) Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace, který byl zaveden nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ([3]), podporuje výzkum zaměřený na technologická řešení problémů s přístupností a vývoj těchto řešení.

(16) Ve svém sdělení ze dne 15. prosince 2010 nazvaném „Evropský akční plán ‚eGovernment' na období 2011–2015 – Využívání IKT na podporu inteligentní, udržitelné a inovativní veřejné správy" Komise vyzvala k rozvoji služeb elektronické správy, které zajišťují začlenění a dostupnost. Součástí plánu jsou opatření, která mají zmírnit rozdíly ve využívání informačních a komunikačních technologií a podporovat jejich využívání v zájmu překonání problému vyloučení tak, aby všichni uživatelé mohli v co nejvyšší míře využít nabízených příležitostí. Ve svém sdělení ze dne 19. dubna 2016 nazvaném „Akční plán EU pro ‚eGovernment' na období 2016–2020 – Urychlování digitální transformace veřejné správy" Komise znovu poukazuje na význam začlenění a přístupnosti.

(17) V „Digitální agendě pro Evropu" Komise oznámila, že internetové stránky veřejného sektoru by měly být plně přístupné do roku 2015, a zohlednila tak ministerské prohlášení z Rigy ze dne 11. června 2006.

(18) Komise v „Digitální agendě pro Evropu" zdůrazňuje, že je zapotřebí koordinovaných opatření, která zajistí, aby byl nový elektronický obsah plně dostupný osobám se zdravotním postižením, v zájmu zvýšení kvality života Evropanů, například usnadněním přístupu k veřejným službám a kulturnímu obsahu. Vybízí rovněž, aby byly podniknuty kroky za účelem přijetí memoranda o porozumění o přístupu k digitálním technologiím pro osoby s postižením.

(19) Obsah internetových stránek a mobilních aplikací zahrnuje textové i netextové informace, dokumenty a formuláře ke stažení a obousměrnou interakci, například zpracování digitálních formulářů a provedení procesů ověřování pravosti, identifikace a platebních procesů.

(20) Požadavky na přístupnost stanovené touto směrnicí by se neměly vztahovat na obsah přístupný výlučně v mobilních zařízeních nebo na uživatelské aplikace pro mobilní zařízení, které jsou vyvinuty pro uzavřené skupiny uživatelů nebo pro konkrétní využití v určitých prostředích, a ke kterým tedy velká část společnosti nemá přístup ani je nevyužívá.

(21) Touto směrnicí není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ([4]), a zejména článek 42 této směrnice, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ([5]), a zejména článek 60 této směrnice, které vyžadují, aby se technické specifikace u všech veřejných zakázek určených k použití fyzickými osobami bez ohledu na to, zda veřejností nebo pracovníky zadavatele, kromě řádně odůvodněných případů vypracovávaly tak, aby zohledňovaly kritéria přístupnosti pro osoby s postižením nebo koncept pro všechny uživatele.

(22) Vzhledem k nedostatku automatizovaných nebo účinných a snadno použitelných prostředků, které by zajistily zpřístupnění určitých typů zveřejněného obsahu, a v zájmu omezení působnosti této směrnice na obsah internetových stránek a mobilních aplikací, které jsou skutečně pod kontrolou subjektů veřejného sektoru, tato směrnice stanoví, že některé typy obsahu internetových stránek a mobilních aplikací jsou dočasně nebo trvale vyjmuty z její oblasti působnosti. Tato vyjmutí by měla být znovu posouzena v rámci přezkumu směrnice s ohledem na budoucí technologický pokrok.

(23) Právo osob se zdravotním postižením a starších osob podílet se na společenském a kulturním životě Unie a začlenit se do něj je neoddělitelně spjato s poskytováním dostupných audiovizuálních mediálních služeb. Toto právo lze však lépe rozvíjet prostřednictvím odvětvových právních předpisů Unie nebo právních předpisů Unie zaměřených na přístupnost, které se vztahují rovněž na soukromé vysílací subjekty, s cílem zaručit podmínky pro spravedlivou hospodářskou soutěž, aniž je dotčena úloha audiovizuálních mediálních služeb v oblasti veřejného zájmu. V důsledku výše uvedeného by se tato směrnice tedy neměla vztahovat na internetové stránky a mobilní aplikace veřejnoprávních vysílacích subjektů.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1304/2013 ze dne 17. prosince 2013 o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1081/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 470).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

(24) Žádné ustanovení této směrnice nemá za cíl omezit svobodu projevu a svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, zaručené v Unii a ve členských státech, zejména podle článku 11 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

(25) Do působnosti této směrnice by mohly spadat některé nevládní organizace, které jsou samosprávnými subjekty na bázi dobrovolnosti zřízenými za účelem vykonávání převážně neziskové činnosti a které poskytují služby, jež nemají pro veřejnost zásadní význam, například služby, k jejichž poskytování nebyly přímo pověřeny státním, regionálním nebo místním orgánem, nebo služby, které nejsou konkrétně zaměřeny na potřeby osob se zdravotním postižením. S cílem zamezit nepřiměřené zátěži, která by na ně byla kladena, by tyto nevládní organizace měly být z uplatňování této směrnice vyjmuty.

(26) Soubory kancelářských aplikací by se měly rozumět dokumenty, které nejsou primárně určeny k použití na internetu a které jsou součástí odkazů internetových stránek; patří sem například dokumenty ve formátu PDF (Adobe Portable Document Format), dokumenty Microsoft Office nebo jejich (volně přístupné) ekvivalenty.

(27) Mediální soubory s časovou dimenzí vysílané v reálném čase, které jsou uchovávány on-line nebo které jsou po živém vysílání znovu zveřejňovány, by se měly považovat za předtočené mediální soubory s časovou dimenzí bez zbytečného odkladu od data prvního vysílání nebo opětovného zveřejnění takového mediálního souboru, přičemž není překročena doba nezbytně nutná ke zpřístupnění časově vymezeného média a prioritu mají základní informace týkající se zdraví, sociálního zabezpečení a bezpečnosti veřejnosti. Tato nezbytně nutná doba by v zásadě neměla být delší než 14 dní. V odůvodněných případech, například pokud není možné poskytnout příslušné služby včas, by mělo být možné tuto dobu výjimečně prodloužit o nejkratší možnou dobu nezbytnou ke zpřístupnění obsahu.

(28) Tato směrnice sice vybízí subjekty veřejného sektoru ke zveřejňování veškerého obsahu, avšak jejím cílem není omezit obsah, který tyto subjekty umísťují na své internetové stránky nebo do svých mobilních aplikací, pouze na obsah přístupný. Vždy, když je doplněn nepřístupný obsah, měly by subjekty veřejného sektoru, je-li to proveditelné, na svých internetových stránkách nebo v mobilních aplikacích doplnit přístupná alternativní řešení.

(29) V případě map určených k navigačním účelům, na rozdíl od map sloužících k zeměpisnému popisu místa, mohou být zapotřebí přístupné informace, jež osobám, které nemohou odpovídajícím způsobem použít vizuální informace nebo komplexní navigační funkce, pomohou lokalizovat prostory nebo oblasti, kde jsou poskytovány určité služby. V takovém případě by tedy mělo být poskytnuto přístupné alternativní řešení, jako jsou poštovní adresy a zastávky městské hromadné dopravy v blízkosti daného místa nebo názvy míst a regionů, které má často subjekt veřejného sektoru již k dispozici ve formátu, jenž je jednoduchý a čitelný pro většinu uživatelů.

(30) Do působnosti této směrnice by měl spadat vložený obsah, jako je například vložený obrázek nebo video. Někdy jsou však vytvářeny internetové stránky a mobilní aplikace, do nichž je možné následně vkládat další obsah, jako jsou například programy elektronické pošty, blogy, článek, ke kterému mohou uživatelé připojit komentáře, nebo aplikace podporující vkládání obsahu vytvářeného uživateli. Dalším příkladem je odkaz internetových stránek, například portál nebo zpravodajská internetová stránka, která se skládá z obsahu od různých přispěvatelů, nebo internetové stránky, které automaticky průběžně umísťují obsah z jiných zdrojů, jako například dynamicky vkládané reklamy. Takový obsah třetí strany by měl být vyjmut z působnosti této směrnice, pokud není ani financován, ani rozvíjen dotčeným subjektem veřejného sektoru a ani není pod jeho kontrolou. Tento obsah by v zásadě neměl být používán v případě, že brání nebo omezuje fungování veřejné služby nabízené na daných internetových stránkách nebo v mobilní aplikaci. Pokud je účelem obsahu internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru pořádání konzultací nebo diskuzních fór, nelze tento obsah považovat za obsah třetí strany, a měl by tedy být přístupný, s výjimkou obsahu vytvářeného uživateli, který není pod kontrolou dotčeného subjektu veřejného sektoru.

(31) Určité požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací by měly být stále dodržovány, pokud jde o metadata spojená s reprodukcí položek náležejících do sbírek kulturního dědictví.

(32) Tato směrnice by neměla vyžadovat, aby členské státy zpřístupňovaly obsah archivovaných internetových stránek nebo mobilních aplikací, jestliže již není aktualizován nebo upravován a jestliže to není potřebné pro provedení správních postupů. Pro účely této směrnice by se čistě technická údržba neměla považovat za aktualizaci nebo úpravu internetové stránky nebo mobilní aplikace.

(33) Základní správní služby on-line by měly být zpřístupněny ve školách, mateřských školách a jeslích. Jestliže je základní obsah poskytnut přístupným způsobem prostřednictvím jiné internetové stránky, nemělo by být třeba jej znovu zpřístupňovat na internetových stránkách dotčeného školského zařízení.

(34) Členské státy by měly mít možnost rozšířit uplatňování této směrnice na další typy internetových stránek a mobilních aplikací, zejména na intranetové a extranetové stránky a mobilní aplikace nespadající do oblasti působnosti této směrnice, které byly vytvořeny pro omezený počet osob na určitém pracovišti nebo ve vzdělávacím zařízení a jsou tímto omezeným počtem osob používány, a zachovat nebo zavést opatření v souladu s právem Unie, která přesahují rámec minimálních požadavků na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací. Členské státy by rovněž měly být podporovány v tom, aby rozšířily uplatňování této směrnice na soukromé subjekty, které poskytují zařízení a služby dostupné nebo poskytované veřejnosti, mimo jiné v oblasti zdravotní péče, péče o děti, sociálního začleňování a sociálního zabezpečení, jakož i v odvětví dopravy a dodávek elektrické energie, plynu, tepla, vody, elektronických komunikací a poštovních služeb, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována službám uvedeným v článcích 8 až 13 směrnice 2014/25/EU.

(35) Ačkoliv se tato směrnice nevztahuje na internetové stránky a mobilní aplikace orgánů Unie, tyto orgány se vybízejí, aby požadavky na přístupnost, které jsou v ní stanoveny, rovněž plnily.

(36) Požadavky na přístupnost stanovené v této směrnici jsou formulovány tak, aby byly technologicky neutrální. Uvádějí, čeho je třeba dosáhnout, aby uživatel byl schopen vnímat, ovládat, interpretovat internetovou stránku nebo mobilní aplikaci a související obsah, rozumět jim a zacházet s nimi. Neupřesňují, jaká technologie by měla být zvolena pro konkrétní internetovou stránku, informaci on-line nebo mobilní aplikaci. Z tohoto hlediska nejsou tyto požadavky na překážku inovacím.

(37) Přístupnost je založena na čtyřech zásadách: vnímatelnost, což znamená, že informace a prvky uživatelského rozhraní musí být uživatelům prezentovány tak, aby je byli uživatelé schopni vnímat; ovladatelnost, která znamená, že prvky uživatelského rozhraní a navigace musí být ovladatelné; srozumitelnost, která znamená, že informace a ovládání uživatelského rozhraní musí být srozumitelné, a stabilita, která znamená, že obsah musí být dostatečně stabilní tak, aby mohl být spolehlivě interpretován širokou škálou uživatelských aplikací, včetně pomocných technologií. Tyto zásady přístupnosti jsou promítnuty do ověřitelných kritérií úspěchu, například těch, která jsou základem evropské normy EN 301 549 V1.1.2 „Požadavky na dostupnost pro zadávání veřejných zakázek na výrobky a služby IKT v Evropě“ (2015-04) (dále jen „evropská norma EN 301 549 V1.1.2 (2015-04)“), a to prostřednictvím harmonizovaných norem a společné metodiky za účelem ověřování souladu obsahu internetových stránek a mobilních aplikací s těmito zásadami. Tato evropská norma byla přijata na základě mandátu M/376 vydaného Komisí evropským standardizačním organizacím. Do doby, než budou zveřejněny harmonizované normy nebo jejich části v *Úředním věstníku Evropské unie*, by za minimální pravidla pro zavádění uvedených zásad do praxe měla být považována příslušná ustanovení evropské normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

(38) Pokud se neuplatní požadavky na přístupnost stanovené touto směrnicí, platí v souladu se směrnicí Rady 2000/78/ES ([1]), úmluvou OSN a dalšími příslušnými právními předpisy i nadále požadavky na „přiměřené uspořádání“, jejichž dodržování by mělo být zajištěno tam, kde je toho zapotřebí, zejména na pracovištích a ve vzdělávání.

(39) Subjekty veřejného sektoru by měly uplatňovat požadavky na přístupnost stanovené v této směrnici v rozsahu, v jakém toto uplatňování pro ně nepředstavuje nepřiměřenou zátěž. Znamená to, že v odůvodněných případech nemusí být subjekt veřejného sektoru schopen určitý obsah plně zpřístupnit. Daný subjekt veřejného sektoru by však měl tento obsah zpřístupnit v co nejvyšší možné míře a další obsah zpřístupnit v plném rozsahu. Výjimky z povinnosti splnit požadavky na přístupnost uplatněné z důvodu nepřiměřené zátěže, kterou představují, by neměly překračovat rámec toho, co je nezbytně nutné ke snížení této zátěže v souvislosti s dotčeným obsahem v každém konkrétním případě. Opatřeními, která by způsobila nepřiměřenou zátěž, by se měla rozumět opatření, která by na subjekt veřejného sektoru kladla nadměrnou organizační nebo finanční zátěž nebo by narušovala schopnost subjektu plnit jeho poslání nebo zveřejnit informace, které jsou pro jeho úkoly a služby nezbytné nebo relevantní, přičemž by se měl zohlednit pravděpodobný přínos nebo újmu plynoucí z této skutečnosti pro občany, zejména pak pro osoby se zdravotním postižením. Při posuzování, do jaké míry nemohou být požadavky splněny, neboť by to představovalo nepřiměřenou zátěž, by měly být vzaty v úvahu pouze legitimní důvody. Neměly by mezi ně patřit nedostatečné určení priorit ani nedostatek času nebo znalostí. Stejně tak by se za legitimní důvody nemělo považovat, že nebyly pořízeny nebo vyvinuty softwarové systémy, které mají obsah na internetových stránkách nebo v mobilních aplikacích spravovat přístupným způsobem, neboť jsou k dispozici dostačující i doporučené postupy umožňující, aby tyto systémy splnily příslušné požadavky na přístupnost stanovené v této směrnici.

(40) Interoperabilita související s přístupností by měla zajistit maximální slučitelnost obsahu se současnými a budoucími uživatelskými aplikacemi a pomocnými technologiemi. Konkrétně by měl obsah internetových stránek a mobilních aplikací poskytnout uživatelským aplikacím společné vnitřní kódování přirozeného jazyka, struktur, vztahů a sekvencí, jakož i údajů jakýchkoli vestavěných součástí uživatelského rozhraní. Interoperabilita tak přinese prospěch uživatelům, protože jim umožní, aby k přístupu na internetové stránky a do mobilních aplikací kdekoli využili své uživatelské aplikace, a navíc mohou mít prospěch z většího výběru a nižších cen v celé Unii. Interoperabilita by prospěla také dodavatelům a odběratelům produktů a služeb souvisejících s přístupností internetových stránek a mobilních aplikací.

([1]) Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

(41) Tato směrnice stanoví požadavky na přístupnost pro internetové stránky a mobilní aplikace subjektů veřejného sektoru. V zájmu usnadnění souladu takových internetových stránek a mobilních aplikací s uvedenými požadavky je nezbytné u dotčených internetových stránek a mobilních aplikací, které splňují harmonizované normy nebo jejich části, jež jsou vypracovány a zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ([1]), stanovit předpoklad souladu pro účely stanovení podrobných specifikací ve vztahu k těmto požadavkům. Podle uvedeného nařízení mohou členské státy a Evropský parlament vznést proti harmonizované normě námitku, pokud se domnívají, že norma nesplňuje požadavky na přístupnost stanovené v této směrnici v plné míře.

(42) Evropské normalizační organizace přijaly evropskou normu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), ve které jsou stanoveny funkční požadavky na přístupnost pro tyto produkty a služby, včetně internetového obsahu, které lze používat při zadávání veřejných zakázek a pro podporu dalších politik a právních předpisů. Předpoklad souladu s požadavky na přístupnost stanovený v této směrnici by měl vycházet z ustanovení 9, 10 a 11 evropské normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04). Technické specifikace přijaté na základě této směrnice by měly do podrobností rozpracovat evropskou normu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), pokud jde o mobilní aplikace.

(43) Technické specifikace a normy vypracované v souvislosti s požadavky na přístupnost stanovenými v této směrnici by navíc měly zohlednit koncepční a technické zvláštnosti mobilních zařízení.

(44) Subjekty veřejného sektoru by měly učinit prohlášení o přístupnosti týkající se souladu jejich internetových stránek a mobilních aplikací s požadavky na přístupnost stanovenými touto směrnicí. Prohlášení o přístupnosti by v případě potřeby mělo zahrnovat dostupná alternativní řešení.

(45) Mobilní aplikace jsou dostupné z celé řady zdrojů, včetně soukromých prodejních platforem nabízejících aplikace. Informace o přístupnosti mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru, které jsou k dispozici ke stažení ze zdrojů třetí strany, by měly být uvedeny spolu s popisem mobilní aplikace, který je uživateli prezentován před jejím stažením. To by nemělo vyžadovat, aby významní poskytovatelé platforem změnili své mechanismy distribuce aplikací, ale místo toho to vyžaduje od dotčeného subjektu veřejného sektoru, aby prohlášení o přístupnosti učinil za použití stávajících nebo budoucích technologií.

(46) Měl by být vytvořen mechanismus zpětné vazby, který by komukoliv umožnil uvědomit subjekt veřejného sektoru o jakýchkoliv nedostatcích internetové stránky nebo mobilní aplikace, pokud jde o soulad s požadavky na přístupnost stanovenými v této směrnici, a požadovat nezpřístupněné informace. Tyto žádosti o informace by se mohly týkat obsahu, který je vyjmut z oblasti působnosti této směrnice nebo je jiným způsobem osvobozen od povinnosti splňovat požadavky na přístupnost podle této směrnice, jako jsou soubory kancelářských aplikací, předtočené mediální soubory s časovou dimenzí nebo obsah archivovaných internetových stránek. Použití mechanismu zpětné vazby propojeného s postupy pro prosazování práva by mělo uživatelům internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru umožnit, aby požádali o potřebné informace, včetně služeb a dokumentů. Dotčený subjekt veřejného sektoru by měl na základě legitimní a přiměřené žádosti poskytnout požadované informace vhodným způsobem v přiměřené lhůtě.

(47) Členské státy by měly přijmout nezbytná opatření s cílem zvýšit informovanost a podpořit programy odborné přípravy související s přístupností internetových stránek a mobilních aplikací zaměřené na příslušné zúčastněné strany, a zejména pak na zaměstnance odpovědné za přístupnost internetových stránek nebo mobilních aplikací. Při přípravě programů odborné přípravy zaměřené na přístupnost a programů pro zvýšení informovanosti by měly být konzultovány nebo jinak zapojeny příslušné zúčastněné strany.

(48) Je důležité, aby členské státy v úzké spolupráci s Komisí podporovaly používání nástrojů pro tvorbu internetového obsahu, které umožňují lepší provádění požadavků na přístupnost stanovených v této směrnici. Tato podpora může mít pasivní podobu, například zveřejnění kompatibilních nástrojů pro tvorbu internetového obsahu, aniž by byla stanovena povinnost je používat, nebo aktivní podobu, jako je stanovení povinnosti používat kompatibilní nástroje pro tvorbu internetového obsahu nebo financování jejich vývoje.

(49) Aby bylo zajištěno řádné provádění této směrnice, a zejména provádění pravidel týkajících se souladu s požadavky na přístupnost, je nanejvýš důležité, aby Komise a členské státy pravidelně vedly konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami. Příslušné zúčastněné strany ve smyslu této směrnice zahrnují organizace zastupující zájmy osob se zdravotním postižením nebo starších osob, sociální partneři, podniky působící v oblasti vytváření softwaru pro přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací a občanská společnost.

(50) Soulad s požadavky na přístupnost stanovenými v této směrnici by měl být pravidelně sledován. Harmonizovaná metodika sledování by stanovila popis způsobu, jak jednotně ve všech členských státech ověřit míru souladu s požadavky na přístupnost, dále výběr reprezentativních vzorků a četnost sledování. Členské státy by měly pravidelně podávat zprávy o výsledcích sledování a nejméně jednou informovat o seznamu opatření přijatých na základě této směrnice.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12).

(51) Metodika sledování, kterou má vypracovat Komise, by měla být transparentní, přenositelná, srovnatelná a reprodukovatelná. Reprodukovatelnost této metodiky by měla být maximalizována, přičemž by měla být zohledněna skutečnost, že na reprodukovatelnost může mít dopad lidský faktor, například ověřování prováděné uživateli. Za účelem zlepšení srovnatelnosti dat mezi členskými státy by měla metodika sledování popsat, jakým způsobem je třeba či možné prezentovat výsledky různých testů. Aby nedocházelo k odklánění zdrojů určených na úkoly související se zvyšováním přístupnosti obsahu, mělo by být užívání této metodiky sledování snadné.

(52) Aby nebylo bráněno inovacím, pokud jde o způsoby, jak měřit přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací, a jestliže to nenarušuje srovnávání údajů z celé Unie, měly by členské státy mít možnost používat modernější monitorovací technologie založené na metodice, kterou má vypracovat Komise.

(53) S cílem zabránit systematickému využívání soudního řízení by mělo být stanoveno právo na přiměřené a efektivní řízení za účelem zajištění souladu s touto směrnicí. Tím není dotčeno právo na účinnou nápravu, jak je stanoveno v článku 47 Listiny. Součástí uvedeného řízení by mělo být právo podávat stížnosti ke kterémukoliv stávajícímu vnitrostátnímu orgánu, který je příslušný o těchto stížnostech rozhodovat.

(54) Aby bylo zajištěno, že předpoklad souladu s požadavky na přístupnost stanovenými touto směrnicí bude řádně uplatňován, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu této směrnice prostřednictvím aktualizace odkazů na evropskou normu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04). Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 ([1]). Zejména v zájmu zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na setkání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(55) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení příslušných ustanovení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Pro stanovení metodiky, kterou mají členské státy používat ke sledování souladu dotčených internetových stránek a mobilních aplikací s těmito požadavky, a pro zavedení ustanovení pro podávání zpráv, v nichž členské státy informují Komisi o výsledcích tohoto sledování, by mělo být použito přezkumné řízení. Pro přijetí prováděcích aktů, jimiž se stanoví vzorové prohlášení o přístupnosti, kterým není dotčena povaha ani rozsah povinností plynoucích z této směrnice, ale které má usnadňovat uplatňování pravidel směrnicí stanovených, by měl být použit poradní postup. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([2]).

(56) Jelikož cíle této směrnice, totiž vytvoření harmonizovaného trhu pro přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, protože je k tomu zapotřebí harmonizace různých pravidel, která v současnosti existují v rámci jejich právních systémů, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. V zájmu zlepšení fungování vnitřního trhu si tato směrnice klade za cíl sblížit právní a správní předpisy členských států týkající se požadavků na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru, a umožnit tak větší přístupnost těchto internetových stránek a mobilních aplikací pro uživatele, zejména pro osoby se zdravotním postižením.

2. Tato směrnice stanoví pravidla, která požadují, aby členské státy zajistily, aby internetové stránky, bez ohledu na zařízení použité k přístupu na ně, a mobilní aplikace subjektů veřejného sektoru splňovaly požadavky na přístupnost stanovené v článku 4.

([1]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

3. Tato směrnice se nepoužije na následující internetové stránky a mobilní aplikace:

a) internetové stránky a mobilní aplikace veřejnoprávních vysílacích subjektů a jejich dceřiných společností, jakož i dalších subjektů nebo jejich dceřiných společností plnících službu veřejnoprávního vysílání;

b) internetové stránky a mobilní aplikace nevládních organizací, které neposkytují veřejnosti základní služby ani neposkytují služby konkrétně zaměřené na potřeby osob se zdravotním postižením nebo určené pro tyto osoby.

4. Tato směrnice se nepoužije na následující obsah internetových stránek a mobilních aplikací:

a) soubory kancelářských aplikací zveřejněné před 23. září 2018, není-li tento obsah zapotřebí pro probíhající správní postupy související s úkoly vykonávanými dotčeným subjektem veřejného sektoru;

b) předtočené mediální soubory s časovou dimenzí zveřejněné před 23. září 2020;

c) mediální soubory s časovou dimenzí vysílané v reálném čase;

d) mapy a související služby přístupné on-line, jsou-li přístupnou digitální formou poskytovány základní informace pro mapy určené k navigačním účelům;

e) obsah náležející třetí straně, který není financován či vyvíjen dotčeným subjektem veřejného sektoru ani není pod jeho kontrolou;

f) znázornění položek sbírek kulturního dědictví, jež nelze v plné míře zpřístupnit buď:

   i) z důvodu neslučitelnosti požadavků na přístupnost s potřebou zachovat dotčenou položku nebo autenticitu jejího znázornění (například kontrast), nebo

   ii) z důvodu nedostatku automatizovaných a nákladově efektivních řešení, jež by snadno extrahovala texty z rukopisů nebo jiných položek sbírek kulturního dědictví a převedla je na obsah splňující požadavky na přístupnost;

g) obsah extranetů a intranetů, tedy internetových stránek přístupných pouze uzavřené skupině osob, a nikoli široké veřejnosti jako takové, pokud byly zveřejněny před 23. září 2019 a dokud neprojdou zásadní revizí;

h) obsah internetových stránek a mobilních aplikací, jež lze považovat za archivy v tom smyslu, že obsahují výlučně obsah, jenž není potřebný pro probíhající správní postupy a jenž není po 23. září 2019 aktualizován nebo upravován.

5. Členské státy mohou z použití této směrnice vyjmout internetové stránky a mobilní aplikace škol, mateřských škol nebo jeslí s výjimkou obsahu, jenž se vztahuje k základním správním službám on-line.

Článek 2

Minimální harmonizace

Členské státy mohou zachovat nebo zavést opatření v souladu s právem Unie, která přesahují minimální požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací vymezené v této směrnici.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „subjektem veřejného sektoru“ státní, regionální nebo místní orgány, veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 4 směrnice 2014/24/EU nebo sdružení vytvořená jedním nebo více takovými orgány nebo jedním nebo více takovými veřejnoprávními subjekty, jsou-li tato sdružení založena za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu a nemají-li průmyslovou nebo obchodní povahu;

2) „mobilní aplikací“ software ve formě aplikace, jenž je navržen a vyvinut subjekty veřejného sektoru nebo pro ně tak, aby jej mohla široká veřejnost používat na mobilních zařízeních, jako jsou chytré telefony a tablety. Nespadá sem software, jímž jsou tato zařízení přímo ovládána (mobilní operační systémy), ani hardware;

3) „normou“ norma ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 1025/2012;

4) „evropskou normou“ evropská norma ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1025/2012;

5) „harmonizovanou normou“ harmonizovaná norma ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1025/2012;

(6) „mediálními soubory s časovou dimenzí“ mediální soubory těchto typů: pouze audiozáznam, pouze videozáznam a videozáznam se zvukem, jakož i všechny uvedené možnosti v kombinaci s interaktivními prvky;

7) „položkami sbírek kulturního dědictví“ předměty v soukromém nebo veřejném vlastnictví, jež jsou objektem zájmu z historického, uměleckého, archeologického, estetického, vědeckého nebo technického hlediska a jež jsou součástí sbírek uchovávaných kulturními institucemi, jako jsou knihovny, archivy a muzea;

8) „údaji z měření“ kvantifikované výsledky sledování prováděného za účelem ověření souladu internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4. To zahrnuje kvantitativní informace o testovaném vzorku internetových stránek a mobilních aplikací (počet internetových stránek a aplikací s případným uvedením počtu jejich návštěvníků či uživatelů atd.), jakož i kvantitativní informace o úrovni přístupnosti.

Článek 4

Požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací

Členské státy zajistí, aby subjekty veřejného sektoru přijaly nezbytná opatření k většímu zpřístupnění svých internetových stránek a mobilních aplikací, a to tím, že je učiní vnímatelnými, ovladatelnými, srozumitelnými a stabilními.

Článek 5

Nepřiměřená zátěž

1. Členské státy zajistí, aby subjekty veřejného sektoru uplatňovaly požadavky na přístupnost stanovené v článku 4 v míře, ve které jim plnění těchto požadavků pro účely uvedeného článku nezpůsobí nepřiměřenou zátěž.

2. Pro účely posouzení míry, ve které plnění požadavků na přístupnost stanovených v článku 4 působí nepřiměřenou zátěž, členské státy zajistí, aby dotčený subjekt veřejného sektoru zohlednil relevantní okolnosti, včetně:

a) velikosti, zdrojů a povahy dotčeného subjektu veřejného sektoru a

b) odhadovaných nákladů a přínosů pro dotčený subjekt veřejného sektoru ve vztahu k očekávanému přínosu pro osoby se zdravotním postižením, přičemž se zohlední četnost a doba využití konkrétní internetové stránky nebo mobilní aplikace.

3. Aniž je dotčen odstavec 1 tohoto článku, provádí dotčený subjekt veřejného sektoru počáteční posouzení míry, ve které plnění požadavků na přístupnost stanovených v článku 4 působí nepřiměřenou zátěž.

4. Využije-li subjekt veřejného sektoru pro konkrétní internetovou stránku či mobilní aplikaci výjimku stanovenou v odstavci 1 tohoto článku poté, co provedl posouzení uvedené v odstavci 2 tohoto článku, vysvětlí v prohlášení o přístupnosti uvedeném v článku 7, které části požadavků na přístupnost nebylo možno splnit, a případně poskytne dostupná alternativní řešení.

Článek 6

Předpoklad souladu s požadavky na přístupnost

1. Má se za to, že obsah internetových stránek a mobilních aplikací, který splňuje harmonizované normy nebo jejich části, na něž Komise v souladu s nařízením (EU) č. 1025/2012 zveřejnila odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, je i v souladu s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4, které odpovídají uvedeným normám nebo jejich částem.

2. Pokud žádné odkazy na harmonizované normy uvedené v odstavci 1 tohoto článku zveřejněny nebyly, má se za to, že obsah mobilních aplikací, jenž je v souladu s technickými specifikacemi nebo jejich částmi, je i v souladu s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4, které odpovídají uvedeným technickým specifikacím nebo jejich částem.

Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví technické specifikace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce. Tyto technické specifikace musí splňovat požadavky na přístupnost stanovené v článku 4 a zajišťovat úroveň přístupnosti alespoň rovnocennou úrovni přístupnosti, již zajišťuje evropská norma EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Prováděcí akty uvedené ve druhém pododstavci tohoto odstavce se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 3. Nebudou-li zveřejněny žádné odkazy na harmonizované normy uvedené v odstavci 1 tohoto článku, přijme se první z těchto prováděcích aktů do 23. prosince 2018.

3. Pokud žádné odkazy na harmonizované normy uvedené v odstavci 1 tohoto článku zveřejněny nebyly, má se za to, že obsah internetových stránek, který splňuje příslušné požadavky evropské normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) nebo jejích částí, je i v souladu s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4, které odpovídají uvedeným příslušným požadavkům nebo jejich částem.

Pokud žádné odkazy na harmonizované normy uvedené v odstavci 1 tohoto článku zveřejněny nebyly a neexistují technické specifikace uvedené v odstavci 2 tohoto článku, má se za to, že obsah mobilních aplikací, který splňuje příslušné požadavky evropské normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) nebo jejích částí, je i v souladu s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4, které odpovídají uvedeným příslušným požadavkům nebo jejich částem.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 10, jejichž cílem je změnit odstavec 3 tohoto článku aktualizací odkazu na evropskou normu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) tak, aby odkazoval na pozdější znění této normy nebo na evropskou normu, která ji nahradí, splňují-li toto pozdější znění nebo tato evropská norma požadavky na přístupnost stanovené v článku 4 a zajišťují-li úroveň přístupnosti alespoň rovnocennou úrovni přístupnosti, již zajišťuje evropská norma EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Článek 7

Dodatečná opatření

1. Členské státy zajistí, aby subjekty veřejného sektoru vydaly a pravidelně aktualizovaly podrobné, komplexní a jasné prohlášení o přístupnosti, pokud jde o soulad jejich internetových stránek a mobilních aplikací s touto směrnicí.

V případě internetových stránek se toto prohlášení o přístupnosti vydává v přístupném formátu na základě vzorového prohlášení o přístupnosti uvedeného v odstavci 2 a zveřejňuje na příslušných internetových stránkách.

V případě mobilních aplikací se prohlášení o přístupnosti vydává v přístupném formátu na základě vzorového prohlášení o přístupnosti uvedeného v odstavci 2 a zpřístupňuje na internetových stránkách subjektu veřejného sektoru, jenž dotčenou mobilní aplikaci vyvinul, nebo spolu s dalšími informacemi, jež jsou k dispozici při jejím stažení.

Toto prohlášení obsahuje:

a) vysvětlení týkající se částí obsahu, jež nejsou přístupné, a odůvodnění této nepřístupnosti, a případně i poskytnutá dostupná alternativní řešení;

b) popis mechanismu zpětné vazby a související odkaz, jehož prostřednictvím může subjektu veřejného sektoru kdokoli poskytnout informace o veškerých případech, kdy jeho internetové stránky nebo mobilní aplikace nesplňují požadavky na přístupnost stanovené v článku 4, a požádat o informace, jež byly vyjmuty na základě čl. 1 odst. 4 a článku 5, a

c) odkaz na postup prosazování práva stanovený v článku 9, jehož lze využít v případě neuspokojivé reakce na oznámení nebo žádost.

Členské státy zajistí, aby subjekty veřejného sektoru na upozornění či žádosti reagovaly vhodným způsobem v přiměřené lhůtě.

2. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví vzorové prohlášení o přístupnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 11 odst. 2. První z těchto prováděcích aktů Komise přijme do 23. prosince 2018.

3. Členské státy přijmou opatření s cílem usnadnit uplatňování požadavků na přístupnost stanovených v článku 4 i na jiné druhy internetových stránek či mobilních aplikací, než které jsou uvedeny v čl. 1 odst. 2, zejména na internetové stránky či mobilní aplikace, jež podléhají existujícím vnitrostátním právním předpisům o přístupnosti.

4. Členské státy podporují a zprostředkovávají programy odborné přípravy zaměřené na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací určené příslušným zúčastněným stranám a zaměstnancům subjektů veřejného sektoru, jež jsou navrženy tak, aby je naučily tvořit, spravovat a aktualizovat přístupný obsah internetových stránek a mobilních aplikací.

5. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke zvýšení povědomí o požadavcích na přístupnost stanovených v článku 4, o jejich přínosu pro uživatele i vlastníky internetových stránek a mobilních aplikací a o možnosti poskytnout v souladu s tímto článkem zpětnou vazbu v případě neplnění požadavků této směrnice.

6. Pro účely sledování a podávání zpráv podle článku 8 Komise usnadní spolupráci na úrovni Unie mezi členskými státy a mezi členskými státy a příslušnými zúčastněnými stranami za účelem výměny osvědčených postupů mezi nimi a za účelem přezkumu metodiky sledování uvedené v čl. 8 odst. 2, vývoje trhu a technologií a pokroku v oblasti přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací.

Článek 8

Sledování a podávání zpráv

1. Členské státy pravidelně a na základě metodiky vymezené v odstavci 2 tohoto článku sledují, zda internetové stránky a mobilní aplikace subjektů veřejného sektoru splňují požadavky na přístupnost stanovené v článku 4.

2. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví metodiku sledování souladu internetových stránek a mobilních aplikací s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4. Tato metodika musí být transparentní, přenositelná, srovnatelná, reprodukovatelná a snadno použitelná. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 3. První z těchto prováděcích aktů přijme Komise do 23. prosince 2018.

3. Metodika sledování uvedená v odstavci 2 může zohlednit odbornou analýzu a musí zahrnout:

a) četnost sledování a výběr vzorků internetových stránek a mobilních aplikací, které mají být sledovány;

b) na úrovni internetových stránek výběr vzorků jednotlivých odkazů internetových stránek a jejich obsah;

c) na úrovni mobilních aplikací obsah určený k testování, s přihlédnutím k okamžiku prvotního zveřejnění aplikace a k následným aktualizacím jejích funkcí;

d) popis způsobu, jímž má být dostatečně prokázán soulad či nesoulad s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4, ve vhodných případech s přímými odkazy na příslušné popisy obsažené v harmonizované normě, nebo není-li taková norma, v technických specifikacích uvedených v čl. 6 odst. 2 nebo v evropské normě uvedené v čl. 6 odst. 3;

e) pro případ zjištěných nedostatků mechanismus, jehož prostřednictvím jsou poskytnuty údaje a informace o souladu s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4 ve formátu, jejž mohou subjekty veřejného sektoru použít, aby nedostatky napravily, a

f) vhodné postupy pro automatické a manuální testy, jakož i pro testy použitelnosti; tyto postupy v případě potřeby zahrnují i příklady a pokyny, přičemž kombinují uvedené testy s nastaveními pro výběr vzorků a jsou sestaveny způsobem odpovídajícím pravidelným intervalům pro sledování a podávání zpráv.

4. Do 23. prosince 2021 a poté každé tři roky podávají členské státy Komisi zprávu o výsledku sledování, která obsahuje i údaje z měření. Tato zpráva musí být vypracována na základě podmínek pro podávání zpráv uvedených v odstavci 6 tohoto článku. Zpráva zahrnuje rovněž informace o uplatnění postupu prosazování práva podle článku 9.

5. Pokud jde o opatření přijatá podle článku 7, zahrne první zpráva rovněž:

a) mechanismy, jež členské státy zavedly pro účely konzultací s příslušnými zúčastněnými stranami ohledně přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací;

b) postupy pro zveřejnění veškerého vývoje v oblasti politiky přístupnosti, pokud jde o internetové stránky a mobilní aplikace;

c) zkušenosti a poznatky z uplatňování pravidel o souladu s požadavky na přístupnost stanovenými v článku 4, a

d) informace o činnostech v oblasti odborné přípravy a zvyšování povědomí.

Dojde-li k významným změnám týkajícím se prvků uvedených v prvním pododstavci, zahrnou členské státy do svých následných zpráv informace o těchto změnách.

6. Obsah všech zpráv, jež nemusí uvádět posuzované internetové stránky, mobilní aplikace nebo subjekty veřejného sektoru, se zveřejní v přístupném formátu. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví podmínky pro podávání zpráv členských států Komisi. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 3. První z těchto prováděcích aktů Komise přijme do 23. prosince 2018.

7. Do 23. září 2018 sdělí členské státy Komisi, který subjekt je pověřen sledováním a podáváním zpráv.

Článek 9

Postupy pro prosazování práva

1. Členské státy zajistí dostupnost přiměřených a účinných postupů pro prosazování práva s cílem zajistit soulad s touto směrnicí, pokud jde o požadavky stanovené v článcích 4 a 5 a v čl. 7 odst. 1. Zejména pak členské státy zajistí zavedení postupů pro prosazování práva, například v podobě možnosti obrátit se na veřejného ochránce práv, aby tak bylo zajištěno účinné vyřizování oznámení nebo stížnosti uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) a přezkum posouzení podle článku 5.

2. Do 23. září 2018 sdělí členské státy Komisi, který subjekt je pověřen prosazováním této směrnice.

Článek 10

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 23. června 2017.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 11

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 12

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 23. září 2018. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy budou předpisy uvedené v odstavci 1 uplatňovat takto:

a) na internetové stránky subjektů veřejného sektoru, jež nebyly zveřejněny před 23. září 2018: od 23. září 2019;

b) na všechny internetové stránky subjektů veřejného sektoru, na něž se nevztahuje písmeno a): od 23. září 2020;

c) na mobilní aplikace subjektů veřejného sektoru: od 23. června 2021.

Článek 13

Přezkum

Komise provede přezkum uplatňování této směrnice do 23. června 2022. V rámci přezkumu zohlední zprávy členských států o výsledcích sledování podle článku 8 a o použití postupů pro prosazování práva podle článku 9. Přezkum dále zahrnuje posouzení technologického pokroku, jenž by mohl usnadnit přístupnost u některých typů obsahu, které nespadají do oblasti působnosti této směrnice. Výsledky přezkumu se zveřejní v přístupném formátu.

Článek 14

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 26. října 2016.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
M. SCHULZ	I. LESAY“

Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2403 ze dne 15. prosince 2015, kterým se stanoví společné pokyny o normách a technikách znehodnocování střelných zbraní k zajištění toho, aby znehodnocené střelně zbraně byly nevratně neschopné střelby

(Úřední věstník Evropské unie L 333 ze dne 19. prosince 2015)

1. Strana 62, název nařízení:

   místo: „prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2403 ze dne 15. prosince 2015, kterým se stanoví společné pokyny o normách a technikách znehodnocování střelných zbraní k zajištění toho, aby znehodnocené střelně zbraně byly nevratně neschopné střelby“,

   má být: „prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2403 ze dne 15. prosince 2015, kterým se stanoví společné pokyny o normách a technikách znehodnocování palných zbraní k zajištění toho, aby znehodnocené palné zbraně byly nevratně neschopné střelby“.

2. V celém znění nařízení se slova „střelná zbraň“ ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „palná zbraň“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru a slova „střelné zbraně“ se ve všech mluvnických tvarech nahrazují slovy „palné zbraně“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru.

   Oprava uvedená v prvním odstavci se však nepoužije na slova „nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva“, která jsou součástí názvu protokolu OSN na straně 62 ve 4. bodě odůvodnění a v poznámce pod čarou 2.